

СВОБОДЕНЪ



СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Абонаментъ за година 8 лева
за 6 месеца 4 лева

Редакторъ-стопанинъ:
Стефанъ Ив. Петковъ

Редакцията ни се помещава
на улица „Шуменска“, задъ пощата

Такса за публикациитъ на 1 стр. по 60 ст.; на 2 и 3 стр по 80 ст.; на 4 стр по 50 ст. на кв. с. м. Приставски и бирнич. обявления на 1 път 5 ст. за 2 пъти 10 ст. на дума.

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩНСКО УПРАВЛЕНИЕ

Обявление

№ 8608

гр. Варна, 23 септември 1913 г.

Обявява се, че на 28 октомври т. г. въ общинското управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставка на 300,000 кгр. газболъ и 300 варела отъ поименовани жельз-на ламарина съ вмѣстимосъ веѣкой 200 кгр.

Приблизителна стойностъ 40,000 лв.

Залогъ 2,000 лв. въ удостоверение отъ Българската Народна или Земледѣлческа Банки.

Въ офертитъ си конкурентитъ трѣбва да вкажатъ цѣнитъ на 100 кгр. ГАЗБОЛЪ и Варелъ.

Търгътъ се открива въ 3 часа и приемаме офертитъ става до 4 часа слѣдъ обѣдъ.

ОТЪ КМЕТСТВОТО.

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩНСКО УПРАВЛЕНИЕ

Обявление

№ 8766

Варна, 25 септември 1913 год.

Обявява се, че на 30 октомври т. г. въ 4 часа слѣдъ обѣдъ, въ кметството ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване на прѣдприемачъ *прѣустройство тритъ градски хали въ III, IV и V участъци*, както тази въ II уч.

Приблизителна стойностъ 3400 лв. Залогъ 170 лв. въ банково удостоверение.

ОТЪ КМЕТСТВОТО.

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 7883.

Гр. Варна, 12 септември 1913 год.

Обявява се, че на 17 октомври т. г. въ общинското управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставка на 1000 електромѣри и една опитна станция.

Приблизителна стойностъ 100,000 лв.

Залогъ 5000 лв. въ удостоверение отъ Българската Народна или Земледѣлческа Банки.

Допускатъ се въ търга **само специални кжщи**, които се занимаватъ съ **фабрикация на такива**, употребявани въ по-го-лѣми европейски градове.

Съ офертитъ си конкурентитъ трѣбва да прѣдставятъ детайлни чертежи и описания на български или френски, свидѣтелства отъ държавна електротехническа опитна станция, образци отъ електромѣри и стойността на провѣрката и пломбиране веѣки електромѣръ отъ централната електрическа лаборатория на държавата, въ която се фабрикуватъ.

Офертитъ се приематъ до 4 часа слѣдъ пладъ.

ОТЪ КМЕТСТВОТО.

За знание

Писалището на адвокатитъ Николай В. Вълкановъ и Петръ Тодоровъ съ примѣсти подъ помѣщенето на I и II Мирови сѣдилища, срѣщу пазарната площадьъ.

Варна. 20.IX.1913 год.

Купувамъ акции и облигации отъ всички дружества и банки. Справки: писмено или устно до редакцията за П. Н.

Търговска Печатица — Варна.

АДВОКАТЪ

СТЕФАНЪ ХАДЖИ-КОЛЕВЪ

ВЪ ГР. РУСЕ.

Защищава веѣкакви дѣла прѣдъ всичкитъ сѣди-
ща на България.

Услужва въ справни прѣдъ Русенския Апелативенъ
сѣдъ безъ възнаграждение.

Адресъ: Хаджи-Колевъ, адвокатъ Русе.

Ул. „Николаевска“ до Окр. Управление.

ОТГОВОРНИТЪ.

Тезикитъ нещастия, които споетѣха нашето пзмачено отечество, започнаха да се шикатъ отъ междусъюзнишката война. Сега за всички е ясно, че тя бѣ не само безполезна, но и пакостна, прѣстѣпна за нашитъ национални интереси. Безъ тази злополучна война, която опълчи всички балкански народи срѣщу насъ, която грабна хиляди безполезни жертви и която ни лиши отъ симпатитъ на цѣлия културенъ свѣтъ, — България можеше да бѣде и по-уважавана, и по-силна, и по-голяма. Ако на 16 юний, вмѣсто войната, българското правителство бѣше прѣдпочело мирното споразумѣние чрѣзъ арбитражъ — дори на широки основи — пакостното ромѣнско и турско нашествие не щѣше да смѣстивува, не щѣхме да изгубимъ бисера на земледѣлското ни богатство — Добруджа, не щѣхме да изпуснемъ изъ ръцѣтъ си напоената съ българска кръвъ плодородна Тракия, не щѣха да бѣдатъ изложени на опожаряване и опустошение тракийскитъ и македонскитъ села и градове, а при това можехме да спечелимъ поне частъ отъ хубава Македония, която сега губимъ цѣла, можехме да запазимъ нашата политическа и економическа хегемония на Балканитъ. България чрѣзъ мирното споразумѣние, което ѝ се налагаше отъ стеклитъ се политически обстоятелства и условия, не щѣше да бѣде нито унижена, нито опозорена, нито омаломощена, нито тъй жестоко изнудена, както стана това въ Букурещъ и Цариградъ. Добритъ ни отношения съ нашитъ съседни цѣха да бѣдатъ запазени. А това бѣ твърдъ необходимо за мирното културно развитие както на България, тъй и на съюзницитъ ѝ. Запазенъ и разширенъ, балканскитъ съюз можеше да стане най-сигурната защита за общитъ интереси на

балканскитъ държавници срѣщу завоевателнитъ стремени на нѣкои велики сили, които отъ постоинитъ размѣрици на балканитъ извлечатъ изгоди за себе си. Слѣдъ Букурещкия миръ искрени приятелски отношения между балканскитъ народи сѣ невъзможни, защото съ него се създадохъ условия за нови вражди, за нови самонатрѣбителни борби между тия народи. Ограбена, унижена, пазамена, България ще бѣде припудена още прѣзъ изрѣвитъ идни години да напръгне веѣкитъ свои сили, за да се подготви за единъ реваншъ. Нека не се забравя, че никога измѣната и изнудането не се прощаватъ. Не ще ги простятъ и българскитъ народъ на своитъ доверчанини съюзници. Той не ще се успокои до тогана, до като не види реализирани своитъ национални идеали — до като не си създаде необходимитъ условия за самостоятелно съществуване. Не ще бѣдатъ спокойни и неговитъ съседни. Велики ще трѣбва да се готвятъ за нови войни, защото букурещкият миръ не е нищо друго, освѣтъ едно врѣменно примирие.

Отъ новитъ самонатрѣбителни борби между балканскитъ народи ще се възползуватъ заинтересувани велики сили, за да спечелятъ нови придобивки за своитъ египетични интереси или за да наложатъ своята властъ надъ Балканитъ.

Ето какви сѣ послѣднитъ отъ политическото изследство, отъ прѣстѣпната неотстъпчивостъ, отъ пакостната непрѣдвидливостъ на балканскитъ държавници, които, съблазнени отъ мимолѣтни успѣхи и люлканни отъ светли империалистични блѣпове, ставатъ неостъжателни оръдия на блиски и далечни чужди интереси, за да конатъ робски вериги за своитъ народи. Отъ такова гледище веѣки балкански държавници иматъ тежка

отговорности, прѣдъ идните поколения. Освѣтъ тази обща отговорност, обаче, ръководителитѣ на нашитѣ народни съдбини носятъ тежки отговорности и прѣдъ днешното българско гражданство за катастрофата, до която съ политическото си изследство докараха България. Българскитѣ граждани, които цѣли десетъ мѣсеца верѣдъ не-изброими лишения и несгоди, достойно изпълниха своя отечественъ дългъ, които дадоха всички искани отъ тѣхъ жертви и които утрѣ ще плащатъ чрѣзъ своя трудъ всички щети отъ дѣлтѣ войни, — иматъ върховно право да знаятъ и трѣбва да знаятъ, какъ отговорнитѣ фактори сж изпълнявали дивнитѣ побѣди, спечелени отъ българското оръжие и освѣтени съ кръвта и коститѣ на хиляди български синове; тѣ трѣбва да знаятъ, защо спечеленитѣ придобивки за българския народъ на дипломатическото поле не съотвѣтствуватъ на придобивките, спечелени на бойнитѣ полета. Истинското общественоемѣние, което цѣла година у насъ не съществува и което бѣ прѣстанало да контролира дѣлата на българскитѣ управници, днесъ иска пълненъ и точенъ отчетъ отъ послѣднитѣ. То пита настойчиво, кои сж истинскитѣ виновници за нещастията, които сполетѣха отечеството ни, за да каже своята справедлива присѣда върху тѣхъ.

Безспорно, най-голяма вина има бинното коалиционно правителство. То не съумѣ да прѣцѣпи и да използва всички обстоятелства и условия въ международната политика, въ кръга на които можеха да бждатъ осигурени придобивките, които спечелихме на бойното поле. Бившето правителство прояви поразителна непохватностъ, направи непрости грѣшки на дипломатическото поле: то склю-

чи съ гърци и сѣрби договори, които не гарантираха достатъчно добри интереси на българския народъ; то прѣвърна първата война отъ *освободителна* въ *завоевателна*, нагази въ сферата на чужди интереси и съ това стана причина, България да изгуби симпатиитѣ и подкрѣпата на заинтересованитѣ въ балканскитѣ работи сили; то трѣгна слѣпешката на главоломния пътъ, който водѣше къмъ нещастната втора война. Двама отъ шефетѣ на провиненото правителство — Гешевъ и Даневъ — отричатъ, че тѣ сж искали тази война. Въ едно неспиррано комунике, печатано въ „Миръ“, Гешевъ заяви, че той още слѣдъ падането на Одринъ искалъ да бждатъ разрешени споровѣ между съюзникитѣ по миренъ начинъ. Даневъ въ едно интервю, дадено на кореспондента на „Матенъ“, твърди, че той билъ противъ между-съюзнишката война. Ако, наистина, и двамата сж били противъ разрешението на споровѣтѣ чрѣзъ война, защо позволиха да се изтеглятъ българскитѣ войски отъ Тракия и да се натрупатъ къмъ гръцката и сѣрбската граница? Защо тѣ не сложиха оставката на цѣлия кабинетъ въ деня, когато видѣха, че неотговорнитѣ фактори въ страната слѣдватъ една политика, която не отговаря на добри разбранитѣ интереси на България? Защо тѣ не се опълчиха енергично, смѣло и наврѣме противъ пакостнитѣ домогвания на тия фактори, за да осуетятъ катастрофата, която докараха на отечеството ни? Защо, най-послѣ, тѣ дезертираха отъ постовѣтѣ си въ най-критичнитѣ за страната моменти, създадени главно чрѣзъ необмислената имъ политика? Всички тия въпроси искатъ отговора на отговорнитѣ за нашитѣ национални нещастия. (Слѣдва).

за величието на моментитѣ, дали отъ малко-малко сж съчувствували на нечовѣшкитѣ усилия, които въоръжения народъ правѣше на бойнитѣ полета, или, напротивъ, сж се били заловили да използватъ обстоятелствата, да богатѣятъ, да си създаватъ партияни бюра и да сѣятъ развратъ въ старитѣ ни и новитѣ земи.

По военното вѣдомство.

Прѣзъ врѣме на войната военното вѣдомство имаше една власт, която изглеждала безкрайна. Най-обширния докладъ една особена анкетна комисия ще ни даде за аферитѣ, за неполитическитѣ афери по това вѣдомство.

Ние искаме да видимъ въ документни дѣйствиия на ония отъ висшия команденъ персоналъ, които често жертвуваха хиляди войници за цѣлитѣ на личния капризъ.

Ние искаме да знаемъ, кой вдравъ умъ поставяше на най-важнитѣ мѣста по интендантската частъ и формени идиоти, които не можаха да свършатъ работа нито колкото всѣки редникъ съ първоначално образование, но въ властта на които стоеше, да бждатъ ли нахранени или облъчени наврѣме войскитѣ.

Ние искаме да знаемъ, кой назначи въ най-хубавитѣ и богати мѣста на новитѣ земи за командианти най-крадливитѣ елементи на нашата нация.

Ние искаме да знаемъ, кой зѣлъ духъ бѣше внушилъ на санитарнитѣ власти да създадѣтъ отъ всѣка болница — гробница и отъ грамадната частъ лѣкари и санитарии — истински човѣкоубийци и мародери.

Министри и дипломати, генерали и депутати, интенданкти и коменданкти, лѣкари и санитарии — всилски трѣбва да се издигнатъ за всички ония отъ тѣхъ, които се наслѣдиха надъ крвавата мѣка на въоръжения народъ и по глупостъ или незнание, злволя или алчностъ за пари, лицемерия или вражди, иматъ или капризи, изпълниха изминатата военна 1912—1913 година съ катастрофи за българския народъ.

Но прѣди всичко трѣбва една анкета, защото само когато на казанието се налага при пълна свѣтлина и знание на работитѣ, — тогава то поучава, възпитава и спасява.

(Изъ в. „Камбана“).

ОТЗИВИ.

Извѣнъ училищенъ надзоръ.

Мнозинството отъ учащата се младежъ отъ долнитѣ и горни класове вѣнъ отъ училището приказватъ турски и гръцки, варѣте се по-добри и лично ще се увѣрите въ това. Това е една аномалия която сигурни сме, се отразява твърдѣ злѣ върху успѣха на ученицитѣ, а и върху общия училищенъ успѣхъ.

Тая аномалия ни навежда на мисълта, че училището недостатъчно вдѣхва любовъ у учащитѣ се къмъ благодатна българска рѣчь. Малко не, много повече грижи трѣбва да положатъ училищнитѣ власти чрѣзъ сво-

ята власт, за да възпитатъ у младото поколение повече любовъ къмъ родната рѣчь а съ туй ще успѣятъ националния духъ, ще ги накаратъ да обикнатъ по-вече татковината ни.

Стига концесии на чуждото, повече грижи за нашето. Ние повторно апелираме къмъ училището и неговитѣ органи, щото ученицитѣ прѣди всички трѣбва да бжде българини — тѣ трѣбва да го възпитатъ, за да стане такъвъ. Ние не желаемъ повече да слушаме по нашитѣ улици и градини езикътъ на манафитѣ и езикътъ на подлата и мръсна византийщина, въковния нашъ врагъ да мърсятъ устата на нашата крѣпка младежъ. Повече извѣнъ училищенъ надзоръ!

Добруджа.

Ние бѣхме я забравили.

Ние бѣхме навикнали да я считаме за безвъзвратно изгубена частъ отъ нашето отечество, анулирана поради неизбежна историческа необходимостъ. Затуй ние бѣхме глухи, когато тамъ една власт, която не познава граници между правото и безправieto, брутално изнасилваше съвѣститѣ и посегаше върху човѣшкитѣ права на сънародникитѣ ни. Тѣхнитѣ страдания и болки намъ бѣха станали чужди. Тѣ не намираха отзвукъ въ нашитѣ сърдца, защото ние смѣтахме тая страна като жертва, обрѣчена за спокойното развитие на България.

Добруджански въпросъ до послѣдния ромжиски грабежъ за насъ не съществуваше. Днесъ той ни се налага рѣзко. Заграванитѣ на българска Добруджа съ всѣкидневнитѣ си безчинства ни напомнятъ дълга, който имаме къмъ новопоробенитѣ си съотечественици. Тѣ всѣки денъ ни каратъ да мислимъ и говоримъ за нея. Прѣдизвиканитѣ протести и оплаквания, които долятатъ отъ тамъ, болезнено се забиватъ въ всѣка българска душа. Тѣ не се забравятъ и не могатъ да се забравятъ . . .

Букурешката олигархия поиска отъ насъ една стратегическа граница.

Тя си помисли, че като заграби още българска земя, ще обезпечи спокойствието си. Ромжискитѣ управници владѣятъ вече искания късъ земя, ала той, вмѣсто спокойствие, имъ носи тежки бждещи грижи, горчиви разочарования, нови тревоги и бури . . . Едва сега започватъ да разбиратъ, че равна Добруджа става прѣграда не срѣщу нашитѣ национални аспирации, а срѣщу тѣхнитѣ аспирации къмъ Трансилвания и Пуковина. Въ бждеще не мжнопроходимитѣ Карпати, а добруджанската равнина ще спѣва обедненето на ромжиския народъ.

Нашитѣ днешни длѣжности.

Българитѣ знаятъ фазитѣ на македонския въпросъ и перипетитѣ на балканската война. знаятъ добри основнитѣ грѣшки, които доведоха ужасната катастрофа. Грѣшкитѣ не сж отъ вчера. Тѣ сж резултатъ на една отдавнашна злополучна политика, която нѣмаше строго о-

АНКЕТА.

Войната истѣкна страшни недѣзи въ цѣлото наше държавно управление. Покрай доброто, което се е създавало прѣзъ миналия ни 35 годишенъ свободенъ животъ, натрупвало се е и толкова смрадъ и вехтория, че ще бжде държавна пѣмѣна, ако сега слѣдъ войната не се направи нещичко, за да се дигне завѣсата, да се разкриятъ всички прѣстѣпления и да се накажатъ всички прѣстѣпници.

Ние подягаме въпроса за анкетирание на всички области отъ нашето държавно устройство и да се изнесе съ документи на лице, кой въ какво се е провинилъ.

По министерския съвѣтъ.

Най-първо трѣбва да се види, до колко министерскитѣ съвѣти се е споевѣрмено загрижилъ да посрѣщатъ събитията и какви мѣрки е вземалъ, за да обезпечи успѣшния нахождение на войната по отношение: военната подготовка, материална и морална, политическата и дипломатическата.

Народътъ трѣбва да узнае, какво е правилъ министерския съвѣтъ, когато хиляди и хиляди синове на България проливаха кръвта си и се пазяха съ стотини хиляди на сѣгвоветѣ и дѣждоветѣ, за да може чрѣзъ тия жертви България да спечели.

Народътъ иска да знае, какъ сж си послужили управницитѣ съ безкрайнитѣ успѣли, които войникѣтъ вложки въ войната.

Народътъ иска да знае, какъ постъпваше министерския съвѣтъ, уреждайки администрацията на новоокупиранитѣ земи.

По Народното Събрание.

Ние сме убѣдени, че и най-негоднитѣ министри могатъ да бждатъ такъвати къмъ полезна работа, ако върху тѣхъ се упражнява контролъ отъ страна на народното прѣдставителство.

Въ специаленъ докладъ народътъ днесъ иска да види и да узнае по факти и документи, какъ народното прѣдставителство е изпълнявало своя дългъ, дали народнитѣ прѣдставители сж били изпълнени съ съзнание

прѣдѣленъ обектъ, която за никого не бѣ ясна и която се водѣше само съ нѣколко неотговорни лица, пейни идеолози, смѣнитѣ, които бѣха първитѣ съвѣтници и за злополучния договоръ и за всички грѣшки, които станяха по тоя договоръ и които доведоха до най-големата катастрофа—да се разпокъса Македония и да се останат въ ново грозно робство.

Виновниците на катастрофата, значи, се знаятъ. Тѣхнитѣ имена сѫ въ устата на всички. Ако българскитѣ граждани мълчатъ и не се заематъ съ онова, което имъ прѣдстои, това далечъ не показва, че тѣ не знаятъ прѣмитѣ виновници за катастрофата, нито онова, което отечествениятъ дългъ налага да сторятъ. Тѣ знаятъ дълга си, ала съзнаватъ и тежкитѣ дни, които прѣкарва България. Ако не сѫ изпълнили още дълга си, това не значи, че сѫ го забравили; ако не сѫ подарили смѣтка отъ виновницитѣ, това не значи, че пѣма да подпрятъ такава. . . . Тѣ въ мнозинството си иматъ едно твърдо рѣшение да си наложатъ най-големо самообладание, иматъ и единъ високъ дългъ—да останатъ глѣхъ къмъ всички съблазни за саморазправа, иматъ една горѣща вѣра—вѣрата, че виновницитѣ ще се свиятъ въ черупкитѣ си, ще прѣстанатъ да водятъ България отъ несполуки на несполуки, отъ катастрофи на катастрофи. Това имъ налага патриотизмътъ. Ако обичатъ България, дължатъ да дадатъ доказателства за това. Народътъ очаква, че ще бѣде оцѣнено самообладанието и великодушнеството му.

(Изъ „Свободно Мнѣние“).

Свободно мнѣние.

Подъ това име отъ началото на септемврий започва да излиза въ София едно ново седмично политико-обществено списание, редактирано отъ вѣщия нашъ книжовникъ и познатъ общественъ дѣецъ Д. Мишевъ. То си поставя за задача да осветлява въпроситѣ, които изникватъ въ нашия политико-общественъ животъ, отъ строго обективно гледище. Излъчватъ до сега 4 книжки показватъ, че редакцията на списанието може напълно да оправдае обещанията си. Правятъ силно впечатление статитѣ отъ проф. Д-ръ Ив. Шишмановъ, проф. Г. Данаяловъ, проф. Вл. Моловъ, Людвикъ Надо и др. Имената на сътрудницитѣ—познати общественѣ дѣйци у насъ—сѫ една гаранция, че и въ бѣдаще списанието ще дава цѣнни работи.

Ние го прѣпоръчваме горещо на всички български граждани, които се интересуватъ отъ сѣдбинитѣ на страната. Въ него тѣ ще намерятъ безпристрасни разяснения и обективни прѣценки на политическитѣ събития. Като проводникъ на нови схващания и архивъ отечественитѣ интереси, тѣчаслужава подкрепата на всички, които искатъ обновата на нашия общественъ и държавенъ животъ и прѣчистването му отъ всички досегашни грѣшки и недѣли.

Дневни новини

Една резолюция по военното положение. Варненската Градска Радикалъ-демократическа организация въ събрание си на 25 тог. между другото, слѣдъ като е силъ обсъденъ въпроса за военното положение, е ввела слѣдната резолюция по него:

Като има прѣдъ видъ: 1) че съдържането на военното положение се съспендира свободата на събранитѣ а заедно съ това и свободата на словото, гарантирани отъ конституцията; 2) че днесъ не сѫ на лице нито външкитѣ, нито вътрѣшнитѣ условия които биха оправдали съществуването на военното положение; 3) че като така задържането на военното положение не може да има друга цѣль освѣтъ да скрие, за извѣстно врѣме, свободата на обществената мисль, слово и негодувание и по този начинъ да се избѣгнѣ наврѣмешното издирване на отговорнитѣ лица за голѣмата катастрофа, що сполѣта България; 4) че съ задържането на военното положение, при мирно врѣме, днешното правителство прѣчи на здружната борба за прѣмахване алиитѣ, които отъ дълги години разиядатъ държавия и организъмъ и които, злини, докарваха страната ни до сегашното пещастие; 5) че ако и цензурата на печата да е вече вдигната, свободата на словото и обществената критика сѫ потиснати отъ военното положение;

РѢШИ: 1) Намира, че не е вече никакъ оправдателно да се държи въ военно положение пѣлата страна; 2) иска чакъ по скоростното вдигане на военното положение и възстановяване нормаленъ животъ въ страната.

По случай независимостта на България, били разкѣпени слѣднитѣ телеграми между Варнен. Окр. Управителъ и Н. В. Царя:

Варна
Окр. Управителъ

Благодаря сърдечно Вамъ и на всичкото население на повѣрения Ви окръгъ за пригѣтствията на вѣрно-подданитѣ чувства, съ които ме поддържате по случай на годишнината отъ обявяването на независимостта.

(подп.) Царьтъ.

София
Негово Величество Царя

По случай днешния народенъ празникъ—независимостта на България—отъ мое име и отъ името на повѣрения ми окръгъ, поднасямъ на Ваше Величество вѣрно-подданчески чувства на почитание и прѣданостъ. Благопожелавамъ, Богъ да даря на Ваше Величество и на цѣлокупното Българско Отечество най-щастливи дни.

Окр. управ.: Д. Переллиговъ.

Анкета. Въ заседанието на министерския съвѣтъ, държано на 23 т. въ двореца подъ прѣдсѣдателството на Н. В. Царя, е рѣшено да се назначатъ четири комисии, които да анкетиратъ: 1) военнитѣ доставки прѣвъ врѣме на войната; 2) дѣлата на реквизиционнитѣ комисии и въобще по реквизицията; 3) състоянието на въоръжението ни прѣди и по-врѣме на войната и 4) санитарното дѣло прѣвъ врѣме на войната.

Въ анкетнитѣ комисии за членове ще бѣдатъ назначени висши сѣдии, порфесори, висши военни лица и лѣкари.

Една неправда. Въ една отъ Кампийскитѣ сел. общини, едногласно е назначенъ за секр.-бирникъ единъ честенъ служителъ, бившъ секр.-бирникъ въ Добруджата, останала сега подъ романско владичество. По тоя случай общинския съвѣтъ е застаналъ на безспорно законна почва, обаче, г. окр. управителъ като че се двоуми да утвърди рѣшението на съвѣта, по непонятни намъ съображения. Слѣдъ като общинския съвѣтъ се е така единодушно изказалъ, неутвърждение то на постановлението му би значило да се тѣпчи грубо автономията на селскитѣ общини, за която автономия толкова съзвѣи сѫ пролѣли всички

партии въ опозиция.

Ние се интересувахме за тая работа и заставаме на страната на общинския съвѣтъ, като автономно учрѣждение.

Ще прослѣдимъ какво ще сторятъ по тоя въпросъ г. управителя и много ще съжеляваме, ако той се подхлъдне и отъ висотата на положението си се плусне въ дребнаво партизанство.

За секретаръ на Варненската община е назначенъ г. Ив. Костовъ, дългогодишенъ подсекретаръ на Вар. Окръженъ Сѣдъ.

Новъ окоп. началникъ въ Провадия Прѣди една седмица е билъ назначенъ за окоп. началникъ въ Провадия тамошния гражданинъ г. Климентъ Христовъ, дългогодишенъ секретаръ при сѣщото окоп. управление. Г-нъ Христовъ е честенъ, акуратенъ и справедливъ гражданинъ, познава почти всичкото население въ Провадия и околнѣта, ползува се съ добро име между сѣщото и като такъвъ избора му е повече отъ сполучливъ. Вѣрваме, че и населението ще му даде заслужената почитъ.

Конекрадецъ на работа. На 18 т. вечерта близо до село Казакъ-дере неизвѣстни крадци задигнали двѣ жребчета на 1½ год., отхранени отъ Русларския държавенъ жребецъ, собствени на Иванъ Михайловъ отъ сѣщото село. Не трѣбва много умъ да се разбере, че това сѫ първитѣ прѣлѣсти, които ни идатъ отъ близостта на влаиската граница. Всензвѣстно е, че отъ дълги години конекрадецтото въ Добруджа бѣ силно развито и мажко можеше да му се тури край. Днесъ, когато граничитѣ по-широко сѫ власитѣ и границата не е още точно опрѣдѣлена, дава се широкъ просторъ на конекрадецитѣ да вършатъ на англо-по-големи разбойничества и да оставатъ незаловени и ненаказани.

Ето защо, нека населението отъ Варненска и Праведийска околнѣ зорко да бди на своя имотъ, а административнитѣ и погранични власти да взематъ по-строги мѣрки за запазване имота на казанитѣ околнѣ.

IV Варненски Сѣдеб. Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 253.

На основание протоколното опрѣдѣление на Варнен. Окр. Сѣдъ, отъ 11 Декемврий 1910 г., съ което се разрешава да се продаде на публиченъ търгъ недвижимия имотъ—кѣща, въ село Кара-Хюсеинъ, обявявамъ че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ въ продължение на 31 день съ правопадане въ 24 часа 5%, ще продавамъ, на втори публиченъ търгъ, слѣдния недвижимъ имотъ на самото мѣ-

сто—въ канцеларията на Кара-Хюсеинското селско общинско управление, а именно: кѣща въ с. Кара-Хюсеинъ, Варненска Околия при сѣбди: Слави Димитровъ, Христо Чорбовъ, Проданъ Жековъ, отъ двѣтъ страни и пѣтъ сѣ дворъ отъ около (2) декара. Кѣщата е едноетажна съ три етапа направена отъ камѣкъ и прѣтеъ, покрита съ мѣстни керемиди, а двора е заграденъ съ тръни. Горния имотъ е собственъ на покойния Димитръ Кара Тодоровъ отъ с. Кара-Хюсеинъ продава се като неподѣлимъ. Наддаването и търгътъ ще се извърши въ селото Кара-хюсеинъ съ първоначална цѣна (1000) хиляда лева. Желаящитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми, а въ денъ на продажбата—въ самото село.

1—2
гр. Варна, 23 септемврий 1913 год.
Сѣд. Приставъ: Д. Х. Ивановъ.

III Варненски Сѣдеб. Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 19

За удовлетворение иска на Ставри Пинзовъ отъ гр. Варна по издадения изпълнителенъ листъ № 1395 отъ 12 мартъ 1912 година на III Варненски Мирови Сѣдѣя, противъ Димо Стойковъ отъ гр. Варна за 980 лева, обявявамъ че отъ послѣдното двукратно публикуване на настоящето въ в. „Свободенъ Гласъ“ и въ продължение на 31 дни, съ правопадане въ 24 часа 5%, ще продавамъ публично:

Кѣща, състояща се отъ една стая, построена отъ калъ и керемиди, съ общо дворно пространство около 150 кв. метра, находяща се въ IV участъкъ на гр. Варна, при сѣбди: участъкъ „Батай“ и „Черни-Върхъ“. Яни Русевъ и Желю Жековъ.

Първоначална оцѣнка 800 лева, съ намаление 20%.

Продажбата на горния имотъ, която щѣе да се състои на 25 септемврий 1912 год. не се състои по причина на мобилизацията.

Желаящитѣ да купятъ имотътъ могатъ да се явятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ. 2—2
гр. Варна 17 септемврий 1913 г.
и.д. III Сѣд.-Пристава: Д. Х. Ивановъ.

Уроци по френскѣ дава гимназиаленъ учителъ, свършилъ въ странство литература.

Споразумение въ редакцията за И.

ВАРНЕНСКА ОКР. ПОСТОЯННА КОМИСИЯ

Обявление

№ 1234

Варна, 14 септември 1913 г.

Въ помѣщеніето на Варненската Окр. Постоянна Комисия ще се произведатъ съ ТАЙНА конкуренция слѣдующитѣ търгове:

1. На 22-й октомври т. г. въ 3 часа подиръ обѣдъ за отдаване на закупчикъ експлоатирването на общинскитѣ бери „Кантарина и Кринина“ за смѣтка на Бѣлевската община. Варненска околия за единъ срокъ отъ 3 години, начина отъ 1-й януари 1914 г. до 31 декември 1916 год. съ приблизителна стойностъ на прѣдприятието за три години е 2000 лв.
2. На 23-й октомври т. г. въ 3 часа слѣдъ обѣдъ за отдаване на закупчикъ сѣщитѣ бери за смѣтка на Рѣка-Девненската община, Провадийска околия, за сѣщия срокъ, съ приблизителна стойностъ 22000 л.
3. На 24-й октомври т. г. въ 3 часа подиръ обѣдъ, за отдаване на закупвачъ сѣщитѣ бери за смѣтка на Синделската община, за сѣщия срокъ, съ приблизителна стойностъ 4000 лева.
4. На 25-й октомври т. г. въ 3 часѣтъ слѣдъ обѣдъ, за отдаване на закупчикъ сѣщитѣ бери на Ботевската община—гара Оборице, Добричка околия, за сѣщия срокъ съ приблизителна стойностъ 3000 лева.
5. На 28-й октомври т. г. въ 3 часѣтъ слѣдъ обѣдъ, за отдаване на закупчикъ сѣщитѣ бери за смѣтка на Караагачската община—гара Вълчи-долъ—Провадийска околия, за сѣщия срокъ съ приблизителна стойностъ 15000 лева.

Залогътъ е 5% и документи съгласно чл. 11 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия. Поемнитѣ условия могатъ да се прѣглеждатъ всѣки присѣственъ день въ канцеларията на комисията. Офертитѣ ще се приематъ точно до четирѣ часѣтъ прѣвъ денъ на търга, слѣдъ тоя срокъ подаденитѣ оферти ще се оставятъ безъ послѣдствие.

ОТЪ КОМИСИЯТА.

ПОСЪТЕТЕ!

обущарския модеренъ магазинъ на
Петръ Вергиевъ, Варна

УЛ. „ПРЪСЛАВСКА“

кадѣто ще намѣрите голѣмъ изборъ отъ
НАЙ-ДОБРОКАЧЕСТВЕНИ, СОЛИДНИ И
ЕЛЕГАНТНИ
ДАМСКИ, МЪЖКИ И ДѢТСКИ

Италиански
замашки
Кремове за
обуца 1-во кач.
Гуми „Оксонадъ“

ОБУЩА

Зимни шопони
домашни и
гимнастически
пантофи

Пристигнаха сѣщо и оригинални
АМЕРИКАНСКИ ОБУЩА
отъ най-реномираната фабрика „Дюгласъ“

Продаватъ се сѣщо и най-солиднитѣ
ИСТИНСКИ РУСКО-АМЕРИКАНСКИ
ГАЛОШИ
„ТРИЖГЖЛНИКЪ“
(ЧЕРВЕНА МАРКА)

Посѣтете за да задоволите собствения вашъ интересъ и вкусъ!